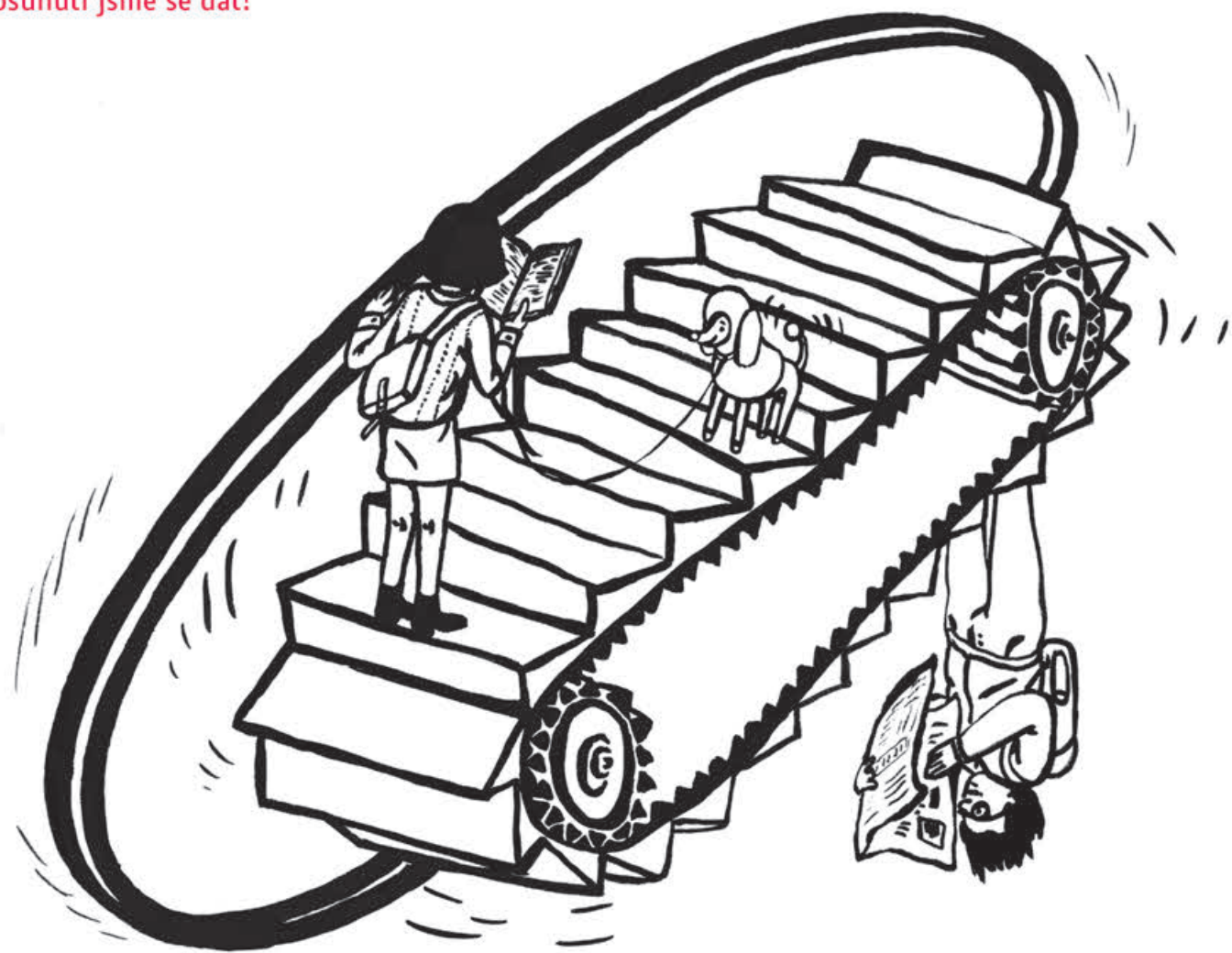

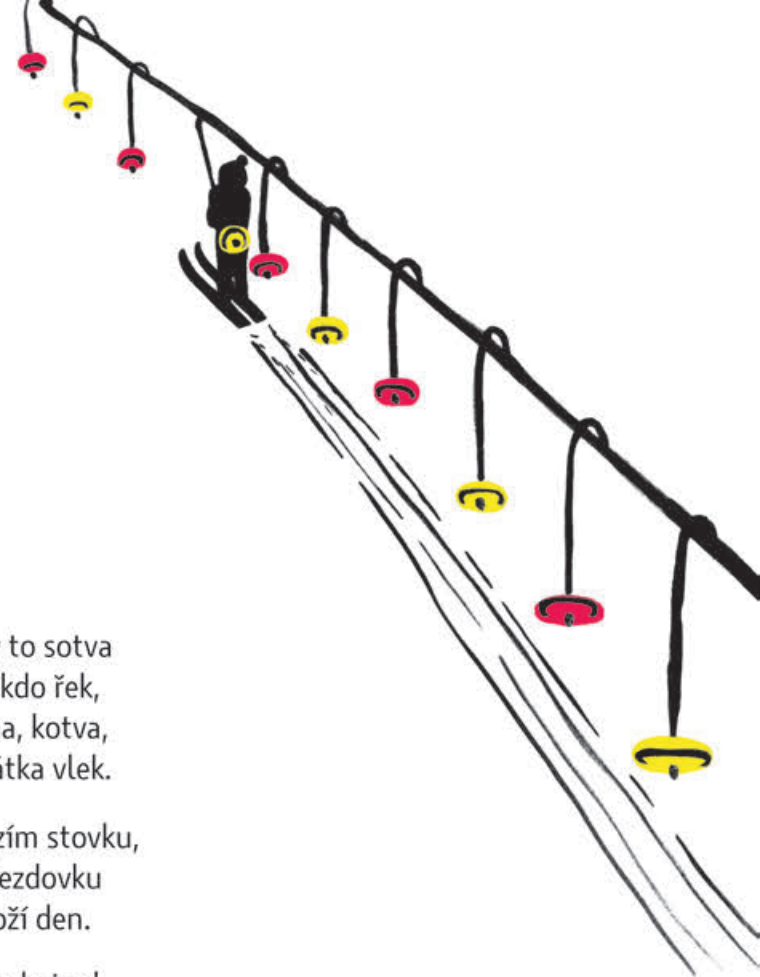
rispet

Čtyřveršová forma italské lidové písničky
rýmované střídavým rýmem se postupně rozšířila
o dvě sdruženě rýmovaná dvojverší a vzniklo
„rispetto“ – báseň vyjadřující úctu či obdiv
zpravidla k milované dívce, jindy však třeba
k milovanému vynálezu.

Takhle kdyby schody jely
a já na nich jenom stál,
pak bych řekl: „Svět je skvělý,
posunuli jsme se dál!“

Vezmu kola, pásy, klíny,
taký trochu elektriny.
Tohle sotva vyjde z módy:
člověk stojí, jedou schody!

Před sto lety by to sotva
býval vůbec někdo řík,
že tu bude poma, kotva,
lanovka, no zkrátka vlek.

Když jim ráno vrazím stovku,
tahají mě na sjezdovku
celý dlouhý boží den.

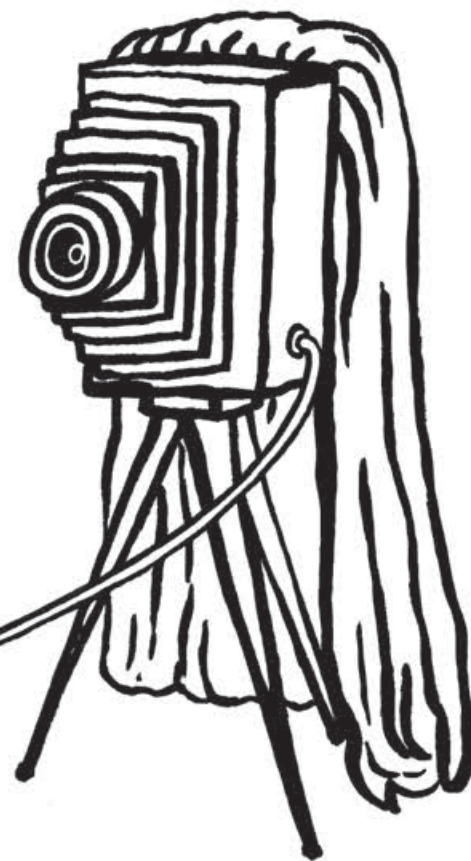
Já jsem tedy spokojen!

Mordyjé

Francouz tichý jako pěna
jednou křikl:
takhle by šlo zaznamenat
obraz světa, jaký je!

Samo světlo namaluje
tohle všechno, jak to tu je.

Z toho bude, mordyjé,
první fotografie!

LIDSTVO ODJAKŽIVA SHÁNÍ
JÍDLA NEJPŘEDNĚJŠÍCH SORT.
ALE TOHO RADOVÁNÍ,
KDYŽ BYL VYNALEZEN DORT!

ŠLO TU, KDO TO JEŠTĚ NEVÍ,
O TEN KRÉM A O POLEVY.

O TO VŠECHNO, PO ČEM DĚTI
TOUŽILY UŽ PO STALETÍ!

Někdy prostě není hezky,
bum a třísk a třísk a bum.
Všude kolem bijí blesky,
jeden prásknul k sousedům.

Nebe hřmí a lije vodu.
Jenom díky hromosvodu
se v nás hrůza utiší.
Díky, pane Diviši!

Když jsou děti příliš malé
v ten den, kdy se narodí,
musíme je v našem sále
prohřát, jinak marodí.

Jenže když je balím do dek,
leze vršek, leze spodek.

Zní to trochu divně sice,
ale dám je do krabice.